

## Arrest

nr. 338 267 van 19 december 2025  
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. NTAMPAKA  
Stassartstraat 117/3  
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 6 mei 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 april 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 juli 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 september 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat K. HINNEKENS *loco* advocaat C. NTAMPAKA.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Bestreden beslissing

##### ***“A. Feitenrelaas***

*U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten en te behoren tot de Beni-etnie. U werd geboren op [...] augustus 1990 te Benin City, Edo State. U behaalde uw diploma mechanisch ingenieur en werkte in Abuja in een bedrijf dat huis- en kantoormeubelen maakte. Op 25 maart 2023 werd u door een onbekende groep mensen ontvoerd toen u terugkwam van uw werk. De dag nadien zag u twee medegevangenen gedood worden én u zag het gezicht van één van de daders. De dag nadien ontsnapte u en ging u naar uw huis in Abuja. Dat was overhoop gehaald en u vluchtte weg naar een vriend in Nasarawa State. U deed aangifte bij de politie. U kreeg nog dreigtelefoons van een onbekend nummer. Uw vriend D.A. regelde voor u een visum voor Frankrijk en op 16 mei 2023 vloog u legaal van Abuja naar Parijs.*

*U werd er 18 dagen vastgehouden in transit en werd vrijgelaten met de boodschap binnen de 48 uur het land te verlaten. Op 11 september 2024 diende u in België huidig Verzoek om Internationale Bescherming (hierna VIB) in. U legde geen documenten neer om uw identiteit of asielrelaas te staven.*

## **B. Motivering**

*Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.*

*Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.*

***U verklaarde uw land van herkomst verlaten te hebben, omdat onbekenden die u ontvoerden twee mensen doodden, u daarvan getuige was en de daders u nu willen doden uit vrees dat u hen zal verraden.***

***Er dient vastgesteld te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag betreffende de vluchtelingenstatus of het bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.***

***Er kan immers geen geloof gehecht worden aan uw ontvoering omwille van volgende redenen:***

### **• Uw niet doorleefde gedrag**

***Uw verzoek tot internationale bescherming werd laattijdig ingediend.*** U kwam op 17 mei 2023 in Frankrijk aan. U zat er 18 dagen opgesloten 'in transit' en werd dan vrijgelaten met het bevel het grondgebied binnen de 48 uur te verlaten. U bleef nog 20 dagen in Frankrijk om vervolgens naar België te reizen. U diende pas anderhalf jaar later, op 11 september 2024, huidig Verzoek om Internationale Bescherming in te België (NPO, p.6, p.11 en administratief dossier). U door de protection officer gevraagd waarom u zolang hebt gewacht om een verzoek in te dienen, antwoordde u dat u angst had dat u terug naar Nigeria zou moeten gaan (NPO, p.17). Deze redenering houdt geen steek, daar internationale bescherming er net voor zorgt dat u niet naar uw land van herkomst terug moet keren. Het feit dat u in België pas anderhalf jaar na uw aankomst een verzoek om internationale bescherming indiende, relativeert uw vrees voor vervolging. Immers kan van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze worden verwacht dat hij meteen na aankomst in een veilig land op zoek gaat naar internationale bescherming, en ernstige inspanning onderneemt om deze te bekomen.

***U stopte op de snelweg omdat u mannen een lift wou geven, terwijl u wist dat die baan bekend stond omwille van ontvoeringen.*** U stelde dat u met uw wagen op de snelweg 'Kaduna Road' reed, toen u enkele mannen zag. U stopte omdat u dacht dat ze hulp nodig hadden, waarop u ontvoerd werd. U gevraagd waarom u gevisieerd werd, stelde u ontwijkend dat u de enige op de baan was en de weg een doelwit is. U legde uit dat ze op die weg steeds mensen ontvoeren. Gevraagd hoe u dat wist, herhaalde u dat er steeds ontvoeringen zijn op die weg. U geconfronteerd met het feit dat het dan wel erg opmerkelijk is dat u met die kennis gewoon stopte om mannen op de weg te helpen, herhaalde u dat u dacht dat ze hulp nodig hadden om naar de volgende stad te gaan (NPO, p.13).

***U volgde uw zaak niet op.*** U deed aangifte bij de politie. Uw verklaring werd genoteerd en de politie gaf aan dat ze iets gingen ondernemen. U had het gevoel dat niets gebeurde (NPO, p.12-13). U heeft geen document om te bewijzen dat u het aangaf (NPO, p.16). U gaf aan dat tot op heden niemand opgepakt of gearresteerd werd. Gevraagd waarom u daar zo zeker van was, kwam u niet verder dan te verwijzen naar uw buur die niemand zag. U gevraagd of u trachtte de politie te contacteren om zich te informeren (of uw ontvoerders reeds werden gearresteerd), gaf u aan van niet (NPO, p.17). Dat u hebt nagelaten dit te doen, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw voorgedragen vrees voor vervolging.

### **• Het niet doorleefde gedrag van de ontvoerders / moordenaars**

***Uw blinddoek werd afgedaan net voordat de ontvoerders uw medegevangenen voor uw neus vermoord hebben.*** Bij uw ontvoering werd door uw ontvoerders geblinddoekt. Nadien werd uw blinddoek afgedaan door de ontvoerders, omdat u de locatie toch niet zou herkennen. Echter, onmiddellijk nadat u uw

zicht weer terugkreeg, werden voor uw ogen twee medegevangenen gedood door de ontvoerders. Van één van de twee moordenaars kon u het gezicht gewoon zien (NPO, p.12).

**De twee ontvoerders / moordenaars vertrokken en lieten u alleen achter zonder bewaking en zonder de deur op slot te doen.** U was geboeid aan handen en voeten. De hele nacht en dag zag u niemand. U kon zichzelf bevrijden en gewoon naar buiten wandelen, vermits de deur gewoon open stond en er blijkbaar geen bewaking was (NPO, p.12 en p.14-15).

**Het inconsistente gedrag van de twee daders houdt geen steek.** U stelt dat de ontvoerders u ontvoerden om u direct te doden. Dat deden ze immers met de twee anderen. Toch deden ze dit niet, lieten ze u alleen achter zonder bewaking en zonder de deur op slot te doen. Vervolgens doen ze weer wél moeite om u thuis te zoeken en u verschillende keren telefonisch te bedreigen (NPO, p.12-16). U staat nog in contact met uw ouders / broers / zussen in Nigeria en met hen is alles 'ok' (NPO, p.8-9). Ook uw buur zag niemand meer. Er was enkel een telefonische oproep van iemand die werk had voor u en vroeg waar u was, verder niets (NPO, p.16). Daaruit blijkt dan weer dat de ontvoerders toch geen moeite doen om u te zoeken.

#### • Uw gebrekkige kennis

U weet tot op heden niet waarom u ontvoerd werd (NPO, p.13). Ook toen de vraag nadien nog tweemaal gesteld werd, ontweek u de vraag en stelde u tenslotte dat u dacht dat ze u ontvoerden om u direct te doden. Moesten ze losgeld gewild hebben, zouden ze immers iemand in uw omgeving of van uw familie gecontacteerd worden, wat ze niet deden (NPO, p.13).

U weet niet wie u ontvoerd heeft, noch of het gewone criminelen waren dan wel leden van een bepaalde organisatie (NPO, p.14). U zat opgesloten met twee anderen die ontvoerd werden, maar kende deze mensen niet en zag hen nooit eerder (NPO, p.14).

Na uw ontsnapping, keerde u terug naar uw huis in Abuja. Er was ingebroken (volgens u door de ontvoerders) en het huis was overhoop gehaald. Er was niets gestolen (zelfs niet uw telefoon en laptop die u na de inbraak zelf meenam) en er werd ook geen bericht voor u achtergelaten (NPO, p.12 en p.15-16). Al even opmerkelijk is hoe de ontvoerders geweten zouden hebben waar u woonde. Ook u had daarvoor geen verklaring (NPO, p.15).

U gaf aan dat u nadien nog enkele keren opgebeld werd door een anoniem nummer. Gevraagd wat gezegd werd, gaf u aan dat ze zegden dat ze naar u zouden komen, u één van hen zag, u zich niet kan verbergen en ze u zouden vinden. Hoe ze aan uw telefoonnummer kwamen, gaf u aan het niet te weten. U raadde dat ze het misschien van uw 'grotere' telefoon hadden (NPO, p.15-16). Gevraagd of de beller zei wie hij was, gaf u aan van niet. Evenmin had u er een idee van tot welke groep ze behoorden (NPO, p.16). Uit bovenstaande blijkt uw erg beperkte kennis over de beweegredenen van de mensen die u ontvoerden én wie deze mensen zouden zijn die u zou vrezen.

#### **Wat betreft de algemene veiligheidssituatie kan het volgende worden opgemerkt:**

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **EASO Nigeria Security Situation van juni 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021>, de **EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021> en de **EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024** <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehouders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten,

*gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.*

*De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.*

*In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.*

*De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.*

*Uit het recente rapport van **EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024** <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus> dat een overzicht geeft van de veiligheidssituatie in Nigeria in de periode van 1 januari 2023 tot 31 maart 2024, met inbegrip van recente veiligheidstrends, de impact op burgers en een uitsplitsing van de veiligheidssituatie per geopolitieke zone, blijkt dat de situatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja stabiel is gebleven. Uit een grondige analyse van dit rapport blijkt geenszins dat de veiligheidssituatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja dermate is gewijzigd dat de huidige beoordeling door het CGVS in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet niet meer actueel zou zijn.*

*De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Edo actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Edo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.*

*Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.*

### **C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."*

### 2. Verzoekschrift en nota

#### 2.1. Het verzoekschrift stelt:

##### *"V.1. Erkenning als vluchteling – Artikel 48/3 Vreemdelingenwet*

*Verzoeker voldoet aan de vereisten van artikel 1A(2) van het Vluchtelingenverdrag, omgezet in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Hij vreest persecutie door een gewapende groep van niet-statelijke actoren die hem reeds ontvoerde, mishandelde, met de dood bedreigde en wiens sporen hij aantrof In zijn eigen woning.*

*De feiten zijn van extreme ernst. Verzoeker werd getuige van de executie van medegegijzelden, overleefde een poging tot verdwijning en werd achteraf vervolgd met psychologische intimidatie. Hij stelt terecht dat zijn zicht op het gezicht van één dader hem een specifiek doelwit maakte — een situatie die zich in Nigeria al veelvuldig heeft voorgedaan bij andere slachtoffers van gewapende ontvoerders.*

*De Raad heeft in vergelijkbare gevallen geoordeeld dat zulke vorm van gerichte represailles door gewelddadige niet-statelijke actoren een vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag vormt (RvV nr. 305864 van 29 april 2024). In die zaak ging het om een Congolese man die geïsoleerd werd wegens zijn etnische achtergrond en die eveneens geen bescherming kon bekomen van de politie, ondanks een klacht.*

*In het geval van verzoeker zijn alle elementen aanwezig:*

- een concrete persoonlijke dreiging,
- een motief voor vervolging (vermeende identificatie van een dader),
- en een structureel gebrek aan bescherming van de overheid (cf. politie Mararaba).

#### V.2. Subsidiaire bescherming – Artikel 48/4 Vreemdelingenwet

Mocht de Raad menen dat verzoeker niet strikt binnen het vluchtelingenbegrip valt, dan dient hem minstens de subsidiaire beschermingsstatus toegekend te worden.

[...]

De dreiging is specifiek, herhaalbaar en geloofwaardig. Verzoeker bevindt zich in een situatie waarin hij bij terugkeer:

- opnieuw gevisieerd zal worden door de gewapende groep;
- geen enkel sociaal of familiaal vangnet meer heeft;
- en psychisch volledig instabiel is, wat zijn overlevingskansen drastisch verlaagt.

Zoals bevestigd in de rechtspraak (RvV nr. 319294 van 24 december 2024), dient ook het geheel van de kwetsbaarheidsfactoren in rekening te worden genomen bij de toepassing van artikel 48/4, in het bijzonder wanneer de aanvrager reeds getraumatiseerd is en de nationale autoriteiten bij voorbaat ontoereikend blijken.

#### V.3. Geen bescherming beschikbaar – Artikel 48/5, 81, c)

Verzoeker stelde de autoriteiten van Mararaba op de hoogte. Er werd geen onderzoek gevoerd. Zijn klacht bleef zonder gevolg. Zoals de Raad herhaaldelijk bevestigt (RvV nr. 252338; RvV nr. 187744), is het niet vereist dat verzoeker meerdere klachten indient, noch dat hij gevaar loopt door gebrek aan formele erkenning van zijn status. Het volstaat dat hij in concreto geen effectieve bescherming kon krijgen, wat hier overduidelijk het geval is.

#### V.4. Ernstige medische kwetsbaarheid – Artikel 48/7 Vreemdelingenwet en rechtspraak RvV

Medische documenten tonen aan dat verzoeker lijdt aan:

- posttraumatische stressstoornis,
- ernstige depressie met suïcidale gedachten,
- verstoord slaappatroon en lichamelijke pijnklachten,
- sociale isolatie en verlies van wil tot zelfzorg.

Zoals erkend in RvV nr. 187.744 van 30 mei 2017, kunnen ernstige medische en psychologische sequellen van vroegere vervolgingen op zich reeds een grond vormen voor bescherming, zelfs wanneer het onmiddellijke gevaar tijdelijk is verdwenen.

De Raad stelde daar: [...]

#### V.5. Schending van de motiveringsplicht – Artikel 62 Vreemdelingenwet

De bestreden beslissing van het CGVS verzuimt een zorgvuldige beoordeling van de ingebrachte stukken. Noch het psychiatrisch verslag, noch de verklaring aan de politie, noch de geografische situering van het risico werd concreet geanalyseerd.

Dit vormt een schending van:

- artikel 62 Vreemdelingenwet (motiveringsplicht),
- artikel 4 §3 Richtlijn 2011/95 (kwalificatie),
- artikel 6 EVRM (eerlijk proces) in de administratieve context.

De Raad heeft in meerdere arresten (cf. RvV nr. 238114) geoordeeld dat een dergelijke tekortkoming aanleiding geeft tot nietigverklaring van de beslissing.

Verzoeker heeft in zijn land van herkomst geleden onder vervolging van een ondraaglijke wreedheid, veroorzaakt door een niet-statelijke actor die hem ontvoerde, mishandelde en psychisch verwoestte. Hij werd aan zijn lot overgelaten door een staat die hem geen bescherming bood, noch bij de feiten zelf, noch bij zijn poging tot aangifte.

De herhaalbaarheid van de dreiging is niet hypothetisch, maar voortkomend uit feiten: zijn gezicht werd herkend, zijn woning werd gevisieerd, en anonieme doodsb bedreigingen volgden. Zijn huidige psychologische toestand, medisch bevestigd, is het resultaat van deze onmenselijke behandeling, en maakt dat terugkeer een flagrante schending zou uitmaken van de meest fundamentele mensenrechten.

De motieven van de bestreden beslissing zijn onhoudbaar, oppervlakkig en rechtens ondeugdelijk. Zij reduceren een menselijk drama tot een administratief sjabloon.”

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker de volgende stukken:

“Stuk 1 : RvV nr. 238.114 van 8 juli 2020

Stuk 2 : RvV nr. 252.338 van 8 april 2021

Stuk 3 : RvV nr. 305.864 van 29 april 2024

Stuk 4 : RvV nr. 319.294 van 24 december 2024

Stuk 5 : RvV nr. 187.744 van 30 mei 2017".

2.3. Verzoeker legt ter terechtzitting een aanvullende nota neer, waarin hij middels URL verwijst naar nieuwsberichten die betrekking hebben op de veiligheidssituatie in Nigeria.

#### Beoordeling

- 1.
- 2.

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsebepalingen en rechtspraak impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 6 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM) wordt geschonden, dient te worden opgemerkt dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens herhaaldelijk en ondubbelzinnig heeft gesteld dat geschillen betreffende de toegang tot, het verblijf op en de verwijdering van het grondgebied niet onder de toepassing van artikel 6 van het EVRM vallen (zie EHRM (GK) 5 Oktober 2000, *Maaouia/Frankrijk*; EHRM (GK) 4 februari 2005, *Mamatkulov en Askolov/Turkije*; EHRM 14 februari 2008, *Hussain/Roemenië*; EHRM 27 februari 2014, *Zarmayev/België*). Artikel 6 van het EVRM is bijgevolg niet van toepassing op de bestreden beslissing.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."

4. Inzake het tijdstip van indienen van verzoekers verzoek om internationale bescherming stelt de bestreden beslissing op goede gronden het volgende:

**"Uw verzoek tot internationale bescherming werd laattijdig ingediend. U kwam op 17 mei 2023 in Frankrijk aan. U zat er 18 dagen opgesloten 'in transit' en werd dan vrijgelaten met het bevel het grondgebied binnen de 48 uur te verlaten. U bleef nog 20 dagen in Frankrijk om vervolgens naar België te reizen. U diende pas anderhalf jaar later, op 11 september 2024, huidig Verzoek om Internationale Bescherming in te België (NPO, p.6, p.11 en administratief dossier). U door de protection officer gevraagd waarom u zolang hebt gewacht om een verzoek in te dienen, antwoordde u dat u angst had dat u terug naar Nigeria zou moeten gaan (NPO, p.17). Deze redenering houdt geen steek, daar internationale bescherming er net voor zorgt dat u niet naar uw land van herkomst terug moet keren. Het feit dat u in België pas anderhalf jaar na uw aankomst een verzoek om internationale bescherming indiende, relateert uw vrees voor vervolging. Immers**

*kan van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze worden verwacht dat hij meteen na aankomst in een veilig land op zoek gaat naar internationale bescherming, en ernstige inspanning onderneemt om deze te bekomen.”*

Verzoeker voert in het verzoekschrift geen enkel verweer tegen de voormelde terechte vaststellingen, die steun vinden in het administratief dossier.

Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat verzoeker naliet dit te doen en na aankomst in Europa gedurende bijna anderhalf jaar talmde alvorens zulk verzoek in te dienen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in zijn hoofde.

Dit vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoekers algehele geloofwaardigheid.

5. Verzoeker voert aan Nigeria te hebben verlaten omdat onbekenden die hem ontvoerden twee mensen doodden, verzoeker daarvan getuige was en de daders hem willen doden uit vrees dat verzoeker hen zal verraden.

Na kennisname van de elementen in het dossier sluit de Raad zich aan bij de vaststellingen van verweerder in de bestreden beslissing inzake de ongeloofwaardigheid van het door verzoeker naar voor geschoven asielrelaas.

Dienvolgens blijkt:

- Het is *prima facie* niet geloofwaardig dat verzoeker, die wist dat de snelweg 'Kaduna Road' bekend stond omwille van ontvoeringen, op deze snelweg stopte omdat hij mannen een lift wou geven (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 13).

- De vaststelling dat verzoeker, die initieel aangifte van de ontvoering had gedaan, zijn eigen zaak niet opvolgde en zich niet informeerde bij de politie inzake het gegeven of zijn ontvoerders al dan niet werden opgepakt, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden vrees voor vervolging (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12-13, p. 16-17).

- Het is niet aannemelijk dat verzoekers blinddoek werd afgedaan net voordat de ontvoerders verzoekers medegevangen en voor verzoekers ogen gedood hebben (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12).

- Het is niet aannemelijk dat de twee ontvoerders/moordenaars verzoeker alleen achterlieten zonder bewaking en zonder de deur op slot te doen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12, p. 14-15).

- Het door verzoeker geschetste inconsistent gedrag van zijn ontvoerders is ondoorleefd en niet aannemelijk. Zo houdt het geen steek dat de daders verzoeker enerzijds direct zouden willen doden hebben om hem anderzijds alleen achter te laten, noch dat ze enerzijds veel en anderzijds geen moeite deden/doen om verzoeker te zoeken (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8-9, p. 12-16).

- Verzoeker weet niet waarom hij werd ontvoerd, noch wie hem heeft ontvoerd, noch hoe zijn ontvoerders zijn adres kenden of aan zijn telefoonnummer kwamen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 13-16). Dergelijke beperkte kennis ondermijnt de geloofwaardigheid van de door hem voorgehouden ontvoering.

Ingevolge deze vaststellingen volgt de Raad verweerder in zijn besluit dat er geen geloof kan gehecht worden aan zijn voorgehouden ontvoering en zijn vrees voor repercussies ten gevolge hiervan.

De Raad stelt vast dat verzoeker geen verweer of concrete elementen aanbrengt die de pertinente motieven in de bestreden beslissing kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel in gebreke blijft.

Verzoeker komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in de voorgehouden gebeurtenissen en reeds aangebrachte elementen, het verwijzen naar rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, het wijzen op een structureel gebrek aan bescherming door de autoriteiten van Mararaba, het benadrukken van zijn medische kwetsbaarheid en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van verweerder.

Wat betreft de uitvoerige verwijzing naar arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (stukken 1-5, bij verzoekschrift) dient benadrukt dat de rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen geen precedentwaarde heeft en elk dossier individueel wordt beoordeeld.

Zo verzoeker oppert dat er een structureel gebrek aan bescherming is door de autoriteiten van Mararaba, toont verzoeker met geen enkel (begin van) bewijs aan dat hij zich effectief tot de politie heeft gewend. Verzoeker beperkt zich tijdens het persoonlijk onderhoud immers tot de blote bewering dat hij aangifte heeft gedaan en dat het rapport in het politiekantoor bleef (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12-13, p. 15, p. 16). Bovendien is niet aannemelijk dat verzoeker, indien hij zich daadwerkelijk zou hebben gewend tot de politie, zich nadien niet meer trachtte te informeren naar het lopend onderzoek bij de politie (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 17). Verzoeker toont dan ook niet concreet aan dat hij zich, indien nodig, niet zou kunnen wenden tot de autoriteiten in Nigeria.

Waar verzoeker in het verzoekschrift poneert dat hij psychisch volledig instabiel is en dat zijn medische documenten aantonen dat hij onder meer lijdt aan posttraumatische stress, ernstige depressie, een verstoord slaappatroon en isolatie, kan alleen maar worden vastgesteld dat verzoeker geen enkel medisch document heeft bijgebracht en tijdens de procedure op geen enkel moment melding heeft gemaakt van psychologische of medische problemen. Verzoeker toont dan ook geenszins aan dat hij psychologische en/of medische problemen heeft, laat staan dat hij omwille hiervan niet zou kunnen deelnemen aan de onderhavige procedure of een nood aan internationale bescherming heeft.

Gelet op wat voorafgaat, vormt verzoekers betoog in het verzoekschrift bezwaarlijk een dienstig verweer, waarmee hij er geenszins in slaagt de voormelde terechte en pertinente motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of ontkrachten, laat staan een gegronde vrees voor vervolging in zijn hoofde aannemelijk weet te maken.

6. Tot slot wordt vastgesteld dat verzoeker geen enkel document heeft bijgebracht om zijn asielrelaas of identiteit aan te tonen. Van een verzoeker om internationale bescherming mag nochtans een niet aflatende en doorgedreven belangstelling voor zijn zaak worden verwacht, waarbij deze in het kader van de op hem rustende medewerkingsplicht inspanningen moet doen om zijn asielrelaas met documenten te staven. Indien geen documenten kunnen worden voorgelegd, moet verzoeker het ontbreken ervan verantwoorden. Indien redelijkerwijze kan worden verwacht dat er bewijzen worden voorgelegd, moet verzoeker deze bewijzen voorleggen of tenminste aantonen dat hij alles in het werk heeft gesteld om deze te bemachtigen. Dit is niet het geval.

7. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

8. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in de deelstaat Edo geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet.

De bundel algemene nieuwsberichten die ter zitting wordt neergelegd bevat geen elementen waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken. Verzoeker geeft niet de minste duiding hoe deze landeninformatie concreet op zijn persoon zou kunnen betrokken worden en licht geenszins concreet toe op basis van welke informatie gekoppeld aan zijn profiel kan blijken *“dat het geweld in NIGERIA wel degelijk belangrijk is en de drempel overschrijdt vanaf waar internationale bescherming noodzakelijk is”*.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Artikel 1**

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

**Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien december tweeduizend vijftientig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS